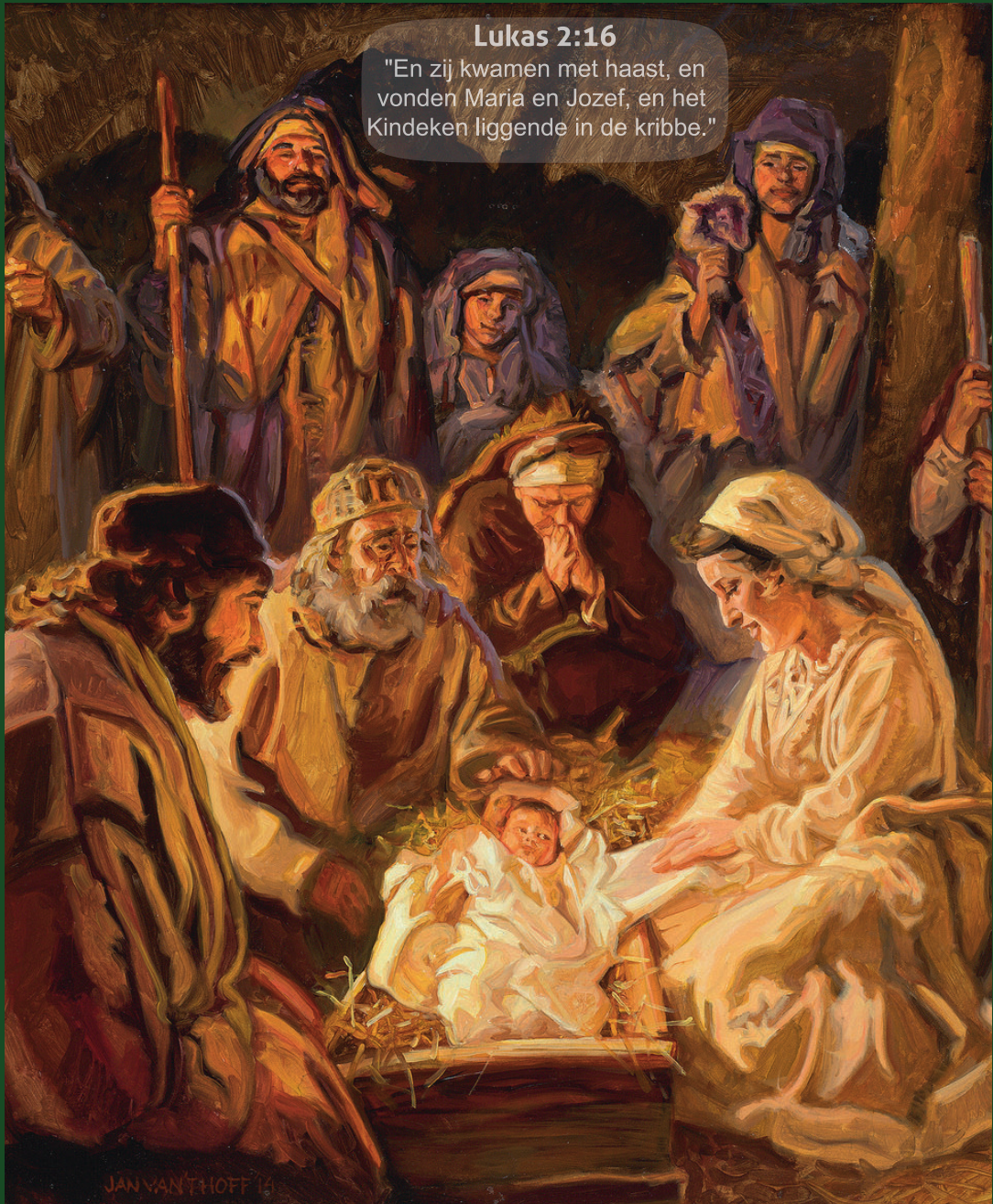

DE LAATSTE BAZUIN

Wintereditie 2024

Lukas 2:16

"En zij kwamen met haast, en
vonden Maria en Jozef, en het
Kindeken liggende in de kribbe."

Hersteld Apostolische Zendingkerk

Colofon

Eindredactie: R. Kuipers
Redactielid: M.F. Thesselaar

Hersteld Apostolische Zendingkerk

Correspondentieadres:
R. Kuipers
Couperusstraat 24
6824 NK Arnhem
robert.kuipers@outlook.com
www.hazknl.nl

Het schilderij op de voorkant van deze De Laatste Bazuin heet: "De aanbidding der herders" en is geschilderd door Jan van 't Hoff.

Kerstverlangen

Uit een Vrede zij U

Wij wachten met groot verlangen in Efrata's donker veld op hemelse eng'lenzangen en 't Woord ons daarin vermeld: het "Ere zij God in de hoge, Hij schenkt deze aarde Zijn vree". Wij luisteren diep bewogen en zingen 't zachtken mee.

Wij komen met stille schreden, in eerbied en diepe schroom, naar Bethlehems stal getreden en vouwen de handen vroom om sprakeloos daar te aanschouwen het lieflijke Christuskind dat wonder ons komt ontvouwen: hoe God deze wereld mint!

Wij vluchten vanuit het duister van menselijke zondennacht en schouwen ontroerd de luister, die Bethlehems kribbe ons bracht. Wij knielen terneder en vragen: hoor, Kindeke, onze bête. Ach, schenk ons Uw welbehagen, geef Kindeke, ons Uwe vrêe!

De Vrededorst schenkt de ware vrede

apostel R. Kuipers

In deze bijzondere tijd, de Adventstijd, de aanloop naar het heerlijke Kerstfeest, worden wij weer bepaald bij het grote Heil dat ons geschonken is. Namelijk de geboorte van onze Verlosser en Zaligmaker, Die voor de gehele mensheid op aarde gekomen is, in het menselijk vlees, zonder zonden, om te redden dat verloren was gegaan. Ja, het is dan ook niet zomaar dat Christus, in Jesaja 9 vers 5, de "Vrededorst" wordt genoemd: **"Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vrededorst."** Deze Vrededorst zal de ware vrede geven aan een ieder mens die dit zoekt, die de Heer in geloof heeft aangenomen, en die daarnaast door de Heilige Waterdoop een kind van God is

geworden. En ondanks dát wat er in hun leven of in de wereld gebeurt, dat over hoogte en door diepte gaat, de Heer als Vrededorst willen volgen en dienen. Het verlangen naar de Grote Vrededorst in hun hart dragen, en uitzien naar de ware vrede. Dit is de vrede die alleen de Heer kan schenken: **"Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet gelijkerwijs de wereld hem geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd en zij niet versaagd."** (Joh. 14:27).

De Heer geeft hier duidelijk te kennen dat er een vrede is die van de hemel wordt gegeven, en een vrede die uit de wereld is. Het komt er dus op aan welke vrede er door de mens wordt nagejaagd. De Heer is echter duidelijk over welke vrede Hij wil schenken. Namelijk Zijn vrede, die van de hemel. En deze woorden van de

Heer, over de vrede, zijn een vervolg op wat de Heer daarvoor had gesproken: **"Indien gij Mij liefhebt, zo bewaart Mijn geboden."** (Joh. 14:15). Ja, het ontvangen van de hemelse vrede van de Heer, het deel hebben aan Hem als Vrededorst, is dus verbonden aan het liefhebben van de Heer en het bewaren van Zijn geboden. Het liefhebben van onze Heer ziet dan ook op de wederliefde tot Hem, zoals apostel Johannes het ons schrijft: **"Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst liefgehad heeft."** (1 Joh. 4:19). En hiermee worden wij weer teruggebracht bij de komst van de Vrededorst op aarde in het menselijk vlees. Want door Zijn liefde voor zondaren is de Heer gekomen om de weg te gaan van de kribbe tot het kruis. De weg die geen mens kon gaan dan alleen de Zoon van God.

Maar het deelhebben aan de Vredevorst, aan Zijn liefde, is er één van Hem aanvaarden én dit beantwoorden met wederliefde. Dit vraagt tegelijk een getrouw bewaren van Zijn geboden. Deze geboden zijn de ordeningen en inzettingen die de Heer Zijn Kerk heeft geschonken, waaronder de Heilige Sacramenten van Heilige Waterdoop, Heilige Verzegeling en het Heilig Avondmaal, als ook de ambten en gaven door de Heilige Geest. Want dat de ware vrede en de liefde van de Heer ook verbonden is aan de Heilige Geest, verklaart de Heer ons in hetzelfde hoofdstuk van Johannes: **"Ik zal den Vader bidden, en Hij zal u een anderen Trooster geven, opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid. Die zal u alles leren, en zal u indachtig maken alles, wat Ik u gezegd heb."** (Joh. 14:16 en 26). Hieruit blijkt dat de Heer de Heilige Geest heeft gegeven. En dat de Heilige Geest nodig is om geleid te kunnen worden in alle Waarheid (Joh. 16:13). De Waarheid is Christus, Die Zijn geboden heeft gegeven om na te volgen waaronder ook het sacrament van de Heilige Verzegeling waardoor de Heilige Geest ontvangen kan worden (Hand. 8:17).

De Heer is onze Vredevorst, Die Zijn kinderen de ware vrede geeft door Zijn verlossingswerk, de ordeningen en inzettingen en door de beloofde toekomst in Zijn wederkomst. En als wij dan weer teruggaan naar de woorden van de Heer: **"Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet gelijkerwijs de wereld hem geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd en zij niet versaagd."** (Joh. 14:27), dan mogen wij verstaan dat het ontvangen van deze vrede dus

een volledig aanvaarden van Christus is met alles wat in Gods Woord ons is nagelaten. Dus ook een aanvaarden hoe de Heer Zijn Kerk heeft ingericht. Dat deze, gelijk als in de eerste Christengemeente, ook vandaag nog zo moet zijn. Helaas zijn er door alle eeuwen heen vele gelovigen hiervan afgedwaald, en worden in onze tijd de kerken zelfs gesloten. Is de Leer naar de Schriften, de geboden van de Heer, ondergeschikt geworden aan de verschillende belemmerende dogma's en kerkordeningen, die door menselijk inzicht door de verschillende kerken zijn vastgelegd. Dit terwijl de Heer vraagt om alleen te verlangen naar de ware vrede, die onmogelijk los te maken is van Zijn geboden en de Heilige Geest. Het komt er voor ieder mens dus op aan om te geloven in de Verlosser en Zaligmaker. Maar ook te zoeken en wandelen naar de Waarheid, naar de vrede van de Grote Vredevorst, Die geboren is in Bethlehemstal. En wij zien vandaag aan de dag dat vele mensen in deze wereld zoekende zijn naar vrede. Maar dat dit veelal niet meer een zoeken is naar de hemelse vrede, maar een zoeken naar aardse vrede. Een aards zoeken naar rust en vrede voor lichaam, ziel en geest. Want hoevele

mindfulness, yoga, en andere spirituele cursussen en trainingen zijn er tegenwoordig niet te vinden die dit aards zoeken naar vrede trachten te vervullen?

Hoe weinig mensen worden er nog gedoopt in de driemaal Heilige Naam van God, om een kind van God te worden? Deze mensen moeten allemaal missen: het deelhebben aan de Vredevorst Jezus Christus. Het is een teken van de tijd dat er nog maar weinig getrouwen zijn. Er zijn nog maar weinig oprechte gelovigen die gelijk als in de dagen, toen de Vredevorst op aarde kwam, het verlangen en de verwachting hebben naar de ware hemelse vrede. Maar de Heer, Die in nederigheid is geboren in Bethlehemstal, zal ondanks dit alles, voor de getrouwe kinderen Gods zijn: de eeuwige Vredevorst. Ja, de Zaligmaker van alle mensen, die Hem aanvaarden en Zijn geboden getrouw bewaren: **"Namelijk dat u heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus, de Heere, in de stad Davids."** (Luk. 2:11). Want de Vredevorst zal ook zaligmaken! Ja, de ware hemelse vrede schenken en een eeuwig heerlijk leven. Nu is onze Vredevorst nog plaats bereidende in de hemel.

Maar wanneer dit geschied zal zijn, dan zal Hij wederkomen. Eerst onzichtbaar voor deze wereld, die dan nog hunkert naar de vrede, maar zichtbaar voor de bruidsgemeente, opgenomen Hem tegemoet om de bruiloft des Lams en het grote avondmaal te vieren. Daarna zal de Vredevorst samen met Zijn verheerlijkte bruid zichtbaar op aarde wederkomen, en het duizendjarig Vrederijk stichten. Dan zal de hemelse vrede de aarde geheel

vervullen, en zullen de mensen de ware vrede kennen en zien, namelijk de Vredevorst Jezus Christus. Wij gaan daarom verheugd op naar het heerlijke Kerstfeest: **"Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst."** (Jes. 9:5). Maar ook met het verlangen, een uitzien naar onze Vredevorst, naar de

belofte van Zijn spoedige wederkomst: **"En zo wanneer Ik heen zal gegaan zijn, en u plaats zal bereid hebben, zo kome Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat gij ook zijn moogt, waar Ik ben."** (Joh. 14:3). Daarom is onze bede: Kom Heer Jezus! Ja, kom haastig! Amen.

Ik wens u een gezegend Kerstfeest. Een goede jaarwisseling en Gods zegen in het jaar 2025.

Komt, verwondert u hier, mensen...

profeet F.A.J.M. Thesselaar

In het Lukas Evangelie staat dat er herders waren die in de nacht de wacht hielden over hun kudde (Luk. 2:9). De plaats waar zij de wacht hielden was in de landstreek van Bethlehem. Bethlehem is een bekende plaats die wij zeer veel tegenkomen in Gods woord. Het is een plaats waar bekenden geleefd hebben, denk aan David die als schaapherder werd geroepen door God om, in plaats van de afgezette koning Saul, als nieuwe koning van Israël te regeren. Dit lezen wij in 1 Samuël 16, waar de profeet Samuël van God een opdracht kreeg om naar Isaï, de Bethlehemit, te gaan om daar één van zijn zonen te zalven tot koning van Israël. Isaï leefde in Bethlehem, dezelfde plek als waar de herders volgens het Lukas Evangelie de wacht hielden.

Over deze herders staat niets beschreven, maar de geschiedenis leert dat zij aan de rand van de samenleving stonden. Ze stonden erom bekend dat zij hun leven gaven voor hun schapen. Ze waren

één met hun schapen en roken zelfs naar hun schapen. In de nachten, als zij de wacht hielden, zullen zij veel gesproken hebben over wat er allemaal in die landstreek gebeurd was. Misschien wel over het gevecht van David met de reus Goliath, want dat was een bijzondere gebeurtenis: een kleine herder tegen over een reus van het leger van de Filistijnen. Men was in die tijd gewend om met elkaar te spreken over wat er gebeurd was, men had toen geen radio

en televisie. Nee, men was aangewezen op wat er doorverteld werd.

In Deuteronomium 4 vers 9 staat dat men de geschiedenis moet doorvertellen: **"Alleenlijk wacht u, en bewaart uw ziel wel, dat gij niet vergeet de dingen, die uw ogen gezien hebben; en dat zij niet van uw hart wijken, al de dagen uws levens; en gij zult ze aan uw kinderen en uw kindskinderen bekend maken."** Aan deze tekst zien we hoe belangrijk het is

om de zondagsschool en de catechisatie te houden. De herders, die bijeen waren en afgezonderd van de wereld om hun heen, spraken met elkaar over wat er gebeurd was, ondanks het feit dat de woorden van de laatste profeet, Maleáchi, alweer 460 jaar daarvoor waren geopenbaard. En dan plotseling stond er een engel des Heeren bij de herders. Na 460 jaar van geestelijke stilte was de tijd aangebroken dat God een boodschapper naar de aarde zond. De herders schrokken hiervan, dat kunnen wij ons goed voorstellen. Ja, de heerlijkheid des Heeren omscheen hen. En dan klonk de boodschap: **"Vreest niet, want, ziet, ik verkondig u grote blijdschap, die al den volke wezen zal; Namelijk dat u heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus, de Heere, in de stad Davids. En dit zal u het teken zijn: gij zult het Kindeken vinden in doeken gewonden, en liggende in de kribbe."** (Luk. 2:10-12).

De profeet Micha heeft geprofeteerd in hoofdstuk 5 vers 1 over de geboorte van Jezus Christus: **"En gij, Bethlehem Efratha! zijt gij klein om te wezen onder de duizenden van Juda? Uit u zal Mij voortkomen, Die een Heerser zal zijn in Israëel, en Wiens uitgangen zijn van ouds, van de dagen der eeuwigheid."** En natuurlijk hebben nog meer profeten van de komst van Jezus Christus geprofeteerd. Hieraan zien wij hoe belangrijk het is dat de Heer te midden van Zijn volk Zijn stem laat horen, hoewel wij weten en

geloven dat de Heer Jezus komt.

Zo ook bij de herders in de landstreek van Bethlehem. De herders wisten niet het jaar, de maand, de dag en het uur, alleen God weet het. God maakte de afgezonderde herders bekend dat de Heiland was geboren, en dat zij Hem konden vinden in een stal, liggende in een kribbe te Bethlehem. En wat zo mooi is van deze ware geschiedenis, is dat er een menigte van hemelse heirlegers (engelen) God prijsde met die overbekende tekst: **"Ere zij God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in de mensen een welbehagen."** (Luk. 2:14). Vele koren en gemeenteleden in kerken zingen dit lied al vele jaren.

De herders maakten zich direct op en zeiden tot elkaar: **"Laat ons dan heengaan naar Bethlehem, en laat ons zien het woord, dat er geschied is, hetwelk de Heere ons heeft verkondigd."** (Luk. 2:15b).

Zie hoe mooi het er staat: laat ons heengaan, samen in de eenheid van het geloof in wat God gesproken heeft. Dit is voor ons een zeer belangrijk voorbeeld: afgezonderd van de wereld en verlangende zijn naar hetgeen beloofd is door God.

Ze waren verlangende, hoewel men zeer lang moest wachten: meer dan 500 jaar. Maar wat God heeft beloofd zal gebeuren! Zo mogen wij ook samen, afgezonderd van deze wereld, uitzien naar die heerlijke belofte die Jezus Christus heeft gesproken in

Matthéüs 24 vers 37–39: **"En gelijk de dagen van Noach waren, also zal ook zijn de toekomst van den Zoon des mensen. Want gelijk zij waren in de dagen voor den zondvloed, etende en drinkende, trouwende en ten huwelijk uitgevende, tot den dag toe, in welken Noach in de ark ging; En bekenden het niet, totdat de zondvloed kwam, en hen allen wegnam; also zal ook zijn de toekomst van den Zoon des mensen."**

Ja, wat de Heer heeft beloofd zal waarlijk gebeuren. De herders hebben meer dan 500 jaar gewacht en wij wachten nu al meer dan 2000 jaar, maar we moeten ons niet laten beïnvloeden door de spotters die roepen, waarvan apostel Petrus schrijft in 2 Petrus 3 vers 3 en 4: **"Dit eerst wetende, dat in het laatste der dagen spotters komen zullen, die naar hun eigen begeerlijkheden zullen wandelen, En zeggen: Waar is de belofte Zijner toekomst? want van dien dag, dat de vaders ontslapen zijn, blijven alle dingen alsoz gelijk van het begin der schepping."** Nee, wij volgen het voorbeeld van de herders die de wacht hielden over hun schapen: we zien uit naar de komst van onze Hemelse Bruidgom, Maran-atha. Laten wij dan bidden dat velen zich zullen verwonderen over hetgeen wat verkondigd wordt.

Wij wensen u samen met allen die u dierbaar zijn, gezegende kerstdagen en een voorspoedig nieuwjaar.

Donkere dagen

herder R. Blumink

Broeders en zusters, we zijn weer in de donkere dagen aangekomen. We bereiden ons voor op het heerlijke Kerstfeest, de geboorte van Gods Zoon, Jezus Christus.

Onlangs hadden wij een Bijbelstudie in onze gemeente en daar werd, onder andere, gesproken over het feit dat wij, als zijnde Juda, zo klein geworden zijn. Ook werd er aangegeven dat wij uit de Heilige Schrift mogen weten dat de afval in de laatste dagen groot zal zijn. Tevens weten wij ook dat wij slechts zwakke en nietige mensenkinderen zijn, ook vaak zelf zwak in het geloof.

Dan bedenken we wat er staat geschreven in 1 Korinthe 10 vers 12: **"Zo dan, die meent te staan, zie toe, dat hij niet valle."** Wanneer zee en watergolven dan een groot geluid geven, slaat onder sommigen de twijfel weleens toe... zijn we op de juiste weg?

Het is de Heer echter Die ons altijd troost en bemoedigt in het volgende vers van 1 Korinthe 10 vers 13b: **"Doch God is getrouw, Die u niet zal laten verzocht worden boven hetgeen gij vermoogt; maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven, opdat gij ze kunt verdragen."**

Wij weten dat de Heer zal zorgen dat er altijd een overblijfsel zal zijn die Hem trouw is en blijft en Hem wil volgen waar Hij ook henegaat, want de Heer zegt Zelf: **"Alzo is er dan ook in dezen**

tegenwoordigen tijd een overblijfsel geworden, naar de verkiezing der genade." (Rom. 11:5)

Wij hebben als verzegelde kinderen Gods inwonend de Heilige Geest mogen ontvangen en Die is de kracht om de dingen te geloven die van God zijn. God is het eeuwige Licht, maar wie God achter zich wil laten, of Hem niet meer wil volgen, die verduistert het Licht Christus Jezus, de Zonne der Gerechtigheid.

Wij, u en ik, zullen in volharding voort moeten gaan op de weg van het geloof, waarop Christus ons heeft geplaatst. Trouw Zijn ordeningen en inzettingen bewaren, Hem liefhebben boven alles. Dat is zeker niet altijd even gemakkelijk. Wij hebben steeds te vechten tegen satan, tegen de geestelijke boosheden in de lucht (Éf. 6:12).

Wij zijn in de tijd der genade, maar deze genade mogen wij niet misbruiken. De genade Gods mogen wij niet verachten (Hebr. 12:15). Wij allen zullen ook onze voeten geschoeid moeten hebben met de bereidheid van het Evangelie des vredes (Éf. 6:15).

Ook in deze donkere dagen heeft de Heer ons allen de opdracht gegeven om uit te gaan en het heerlijk Evangelie te verkondigen, dit ondanks de grote afval die zich voordoet in de christenheid. Wij hebben ons voor en toe te bereiden op dat heerlijke Kerstfeest, waarop wij mogen denken aan de geboorte van onze Heer en Heiland in Bethlehems stal. Laten wij als kinderen Gods, als Juda, dan ook samen optrekken naar de stal van Bethlehem en ons scharen om de kribbe om Hem te aanschouwen, Hij Die in nederigheid op aarde kwam.

Hij is gekomen in nederigheid, liggende in een kribbe, maar eenmaal zal Hij in heerlijkheid wederkomen, om Zijn bruid, Zijn liefste, Zijn Sulammith, te halen en om die op te nemen in Zijn heerlijkheid. Dat die dag spoedig mag aanbreken, dat is toch onze hoop en verwachting. Zodat wij voor eeuwig en voor altijd zullen mogen zijn waar Hij is en Hem zullen kennen van aangezicht tot aangezicht, Hem lovende en prijzende tot in alle eeuwigheid. AMEN.

Ik wens u allen zeer gezegende feestdagen en een voorspoedig 2025.

Een wonderlijke adventsprofetie

herder J.R. Misset

Broeders en zusters, aan het einde van het Oude Testament, en wel in het Bijbelboek van de profeet Maleáchi, vinden wij een wonderlijke adventsprofetie. Wij lezen in Maleáchi 4 vers 5 en 6: **"Ziet, Ik zende ulieden den profeet Elía, eer dat die grote en die vreselijke dag des HEEREN komen zal. En hij zal het hart der vaderen tot de kinderen wederbrengen, en het hart der kinderen tot hun vaderen; opdat Ik niet kome, en de aarde met den ban sla."**

Een verkeerde gedachte over Elía

Het is wonderlijk wat deze Maleáchi profeteert door de Heilige Geest. Elía was al eeuwen daarvoor ten hemel gevaren, zo lezen wij in 2 Koningen 2 vers 11. Het ging gepaard met een onweer: **"Alzo voer Elía met een onweder ten hemel."** Wij zouden gemakkelijk uit de profetie van Maleáchi kunnen afleiden dat Elía zou opstaan uit de dood en weer terug zal keren naar deze aarde om nogmaals zijn getuigenis van bekering tot de wet en de profeten te brengen, en dan met name tot het oude Godsvolk van Israël. In het Jodendom leeft deze gedachte heel sterk. Zo zetten de Israëlieten tijdens de besnijdenis van een jongetje op de achtste dag de deur van de ruimte waarin deze handeling plaatsvindt open, zodat Elía binnen kan komen. En ook op de Seideravond, de avond waarop het feest van het Pascha begint, zetten de Israëlieten een beker wijn op de Seiderschotel voor de eventueel terugkerende Elía.

Er is dus bij het Joodse volk een gedachte dat Elía in persoon zal terugkeren van de hemel.

Niets is echter minder waar. Elía komt niet terug in persoon om te getuigen. De Bijbel verkondigt namelijk anders. Elía is in beeld en type echter wel degelijk een belangrijke figuur in de Bijbel. Bij de verheerlijking op de berg bijvoorbeeld lezen wij in Matthéüs 17 vers 3 **"En ziet, van hen werden gezien Mozes en Elías, met Hem samensprekende."**

De apostelen Petrus, Jakobus en Johannes zagen in een visioen, dat de Here Jezus met Mozes en Elía aan het overleggen was. Mozes staat in dit visioen voor de wet en Elía vertegenwoordigt in dit visioen de profeten. Zij vertegenwoordigen dus het tweevoudig getuigenis van de Heer: Woord en Geest.

Het getuigenis van Elía

Elía vertegenwoordigt in de wonderlijke adventsprofetie van Maleáchi 4 vers 5 en 6 dus niet een persoon. Elía vertegenwoordigt in geestelijke werkelijkheid het profetisch getuigenis van de Heer, zo leren wij uit de geschiedenis van de verheerlijking op de berg. Wat was nu het getuigenis van Elía? Kort gezegd: Hij riep op tot bekering tot God en Zijn geboden. Hierbij is van belang in welke tijd hij zijn getuigenis, zijn oproep tot bekering, deed plaatsvinden. Elía's getuigenis vond met name plaats tijdens de regeerperiode van koning Achab en zijn heidense koningin Izébel. Het was een tijd van grote welvaart.

De regeerperiode van koning Achab wordt wel een gouden eeuw van het tienstammenrijk van Israël genoemd. Maar daar stond tegenover een grote geestelijke armoede. Het geloof in de HEERE God en Zijn geboden was bij velen verdwenen. De dienst aan de HEERE God werd veelal gedwarsboemd en de profeten werden vervolgd en zo mogelijk gedood.

Koning Achab staat in geestelijke betekenis voor de antichristelijke staat en zijn afgodische koningin Izébel voor de antichristelijke kerk van de eindtijd (BvoT, blz. 697, 5e druk). Dit wetende moet de geestelijke Elía, het profetische getuigenis, ook zien op deze eindtijd. Kijken wij nu nogmaals naar de profetie uit Maleáchi 4 vers 5 en 6, dan mogen wij begrijpen dat ook deze profetie ziet op de eindtijd, de tijd vlak voor de wederkomst van Christus. En het getuigenis van Elía ziet op de oproep tot bekering, vlak voordat de Heer wederkomt om Zijn bruidsgemeente tot Zich te nemen om het avondmaal van de bruiloft des Lams te vieren. Het getuigenis van de geestelijke Elía is nog een laatste oproep van de Heer tot bekering. Het is een ware adventsoproep: **"Bekeert u, want de Heer komt weder!"**

Als wij nu omzien naar deze wereld, dan zien wij een grote maatschappelijke welvaart bij velen, zeker in ons deel van de wereld, het rijke westen. Helaas is deze welvaart niet eerlijk verdeeld, ook niet in ons land. Ook tijdens de gouden eeuw van het tienstammenrijk van Israël werd de rijkdom van het land niet eerlijk verdeeld. De armen werden verdrukt door de rijken. De goddeloze rijken verdrukten de armen. Wij kunnen deze situatie naadloos leggen op onze tijd: de eindtijd. Het is een teken van de tijd.

Het getuigenis van Elía in onze tijd

Maar uit de tijd van koning Achab leren wij ook dat de ware gelovigen in de eindtijd, de geestelijke Elía, vervolgt zullen worden door de antichristelijke machten in kerk en staat. Het profetische getuigenis van Apostelen en Profeten zal niet geloofd en niet geduld worden, Openbaring 11 vers 3-14. Deze twee getuigen uit Openbaring 11 roepen op tot bekering en zij worden niet gehoord, gelijk als Elía in de tijd van koning Achab en koningin Izébel. Zij hebben echter van de Heer dezelfde kracht ontvangen als Elía in zijn tijd. Wij lezen namelijk in Openbaring 11 vers 6: **"Dezen hebben macht den hemel te sluiten, opdat geen regen regene in de dagen hunner profetering; en zij hebben macht over de wateren, om die in bloed te verkeren, en de aarde te slaan met allerlei plage, zo menig-**

maal als zij zullen willen."

Het eerste gedeelte van dit vers ziet op de krachten van de Heilige Geest, die de Elía's getuigen ontvangen in de eindtijd, de tijd van hun profetering. Het tweede gedeelte ziet op macht die Mozes ontving bij zijn opdracht. Weer komen Mozes en Elía tevoorschijn in geestelijke betekenis van Woord en Geest, het Apostolisch Profetisch getuigenis naar de Schriften.

Mogen wij nu zeggen dat de wonderlijke adventsprofetie voor nu is? Leven wij nu echt vlak voor de wederkomst van Christus? Wij geloven dat zeker. De Heer verkondigt dat ook veelvuldig door het Woord der profetie. Maar als wij zo vlak voor de wederkomst van Christus Jezus in heerlijkheid staan, dan moet er ook een Elía's getuigenis zijn in deze tijd. Maar waar is dit getuigenis?

Broeders en zusters, wij zijn dat getuigenis. Wij zijn het getuigenis van Apostelen en Profeten. De wonderlijke adventsprofetie van Maleáchi 4 vers 5 en 6 ziet mede op ons. De geestelijke, wezenlijke vervulling van deze profetie is al begonnen in 1830, bij de hernieuwde uitstorting van de gaven van de Heilige Geest. Hij herstelde de apostolische kerk van de eindtijd onder de Engelse apostelen. Zij hebben op profetisch bevel, het Apostolisch Profetisch getuigenis gebracht aan de

Christenheid, middels "het Testimonium", de oproep tot bekering. Dit getuigenis is door de Hersteld Apostolische Zendingkerk, wederom op profetisch bevel, aan de Christenheid gebracht in 1948 met het overhandigen van het boekje "de oude paden" aan de in Nederland gehouden wereldraad van kerken.

Een profetisch bevel

Nu, voor de derde en laatste maal, doet de Heer de oproep uitgaan tot deze wereld, en met name het christelijke gedeelte. Wij hebben het profetisch bevel ontvangen om het getuigenis, de oproep tot bekering, uit te laten gaan over deze wereld. De Heer wijst ons daarbij op de tijd waarin wij leven, "het laatste van Laodicéa". Die ons zijn voorgedaan in het getuigenis, de Engelse apostelen en de Hersteld Apostolische Zendingkerk in 1948, hebben gehoor gegeven aan het profetisch bevel van de Heer. Laten wij dat dan ook doen. Wij zijn namelijk de Elía van de eindtijd, in het laatste van Laodicéa. Wij zijn samen die getuige waar Maleáchi 4 vers 5 en 6 over profeteert: **"Ziet, Ik zende ulieden den profeet Elía, eer dat die grote en die vreselijke dag des HEEREN komen zal. En hij zal het hart der vaderen tot de kinderen wederbrengen, en het hart der kinderen tot hun vaderen; opdat Ik niet kome, en de aarde met den ban sla."** Amen.

Op tweede kerstdag, 26 december, vieren wij het kinderkerstfeest met onze kinderen van de zondagsschool. Aanvang: 11:00 uur.

U bent allen uitgenodigd!

Gemeente Amsterdam:
Gemeente Arnhem:

Burgermeester Röellstraat 199, 1064 BL Amsterdam
Zaslaan 22, 6823 GG Arnhem

De Koning en zijn heraut

wijlen apostel A.J. Korff

Bij een koninklijke intocht is aller aandacht gevestigd op de koning, terwijl men de heraut, die aan de stoet voorafgaat, meestal oppervlakkig beschouwt. Is hij iemand, die zich door één of andere omstandigheid beroemd gemaakt heeft, dan neemt men hem met wat meer opmerkzaamheid op. De heraut van de Koning aller koningen, verdient zeker dat we hem niet achteloos voorbij laten trekken. Nee, we willen een blik vol eerbied op hem werpen!

Johannes de Doper is een aantrekkelijke en eerbiedwekkende verschijning in het werk Gods. Van niemand, behalve van de Zone Gods, in de Heilige Schrift, wordt eeuwen van te voren geprofeteerd, dan alleen van Johannes de Doper, van wie Jesaja, honderden jaren te voren, getuigd heeft: **"Een stem des roepende in de woestijn!"** (Jes. 40:3-8).

En hoe wonderbaar en tegelijk liefelijk is het verhaal van zijn geboorte met alle aandoenlijke gebeurtenissen, die daar omheen geweven zijn en die het eerste hoofdstuk van Lukas zo teer beschrijft. Wanneer bij de plechtigheid van de besnijdenis de mond van zijn vader, de oude Zacharías, weer geopend wordt, profeteert deze getrouwe dienaar des Heren in heerlijke bewoordingen van de taak van het kindeke:

"En gij, kindeken, zult een profeet des Allerhoogsten genaamd worden; want gij zult voor het aangezicht des Heren heengaan, om Zijn wegen te bereiden; Om Zijn volk kennis

der zaligheid te geven, in vergeving hunner zonden, Door de innerlijke bewegingen der barmhartigheid onzes Gods, met welke ons bezocht heeft de Opgang uit de hoogte; Om te verschijnen dengenen, die gezeten zijn in duisternis en schaduw des doods; om onze voeten te richten op den weg des vredes." (Luk. 1:76-79).

Welke heerlijke woorden voor allen, die destijds reikhalzend uitzagen naar betere Gods-kennis dan die der Farizeeën en der Schriftgeleerden. En voor ons, die zoveel eeuwen na het optreden van Johannes leven, klinken ze nog als hemelse muziek in de oren: **"En het kindeken wies op, en werd gesterkt in den geest, en was in de woestijnen, tot den dag zijner vertoning aan Israël."** (Luk. 1:80).

Wat kan God toch somtijds veel eisen van die ene, die in Zijn Koninkrijk een taak te vervullen heeft. Elizabeth had smachtend uitgezien naar een kind en nu haar de moederweelde geschonken was, moest de kleine in de afzondering opwassen, om voorbereid te

worden voor zijn grootse roeping. Omstreeks 30 jaren oud zijnde trad hij op, maar van de geneugten van het aardse leven genoot hij ook toen niet. Gekleed in een mantel van kameelhaar, door een lederen gordel ingenomen, vertoonde hij zich aan Israëel, terwijl zijn spijs bestond uit sprinkhanen en wilde honig. Zijn optreden was opzienbarend. Hij bracht een tijding, die aanvankelijk het hart van het volk verblijdde: **"Doet boete, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen!"** Van alle kanten stroomde de menigte toe, om die bijzondere profeet te horen. Voor hen, die zich berouwvol tot hem wendden, had hij een goed woord, en hun vragen over hoe ze in het vervolg handelen zouden, beantwoordde hij welwillend. Maar tot de Farizeeërs en Sadduceeërs, die ook tot zijn doop kwamen, sprak hij vlijmscherpe woorden en bedreigde ze met het gericht Gods.

Het grootse van zijn karakter komt uit in zijn nederigheid. Naar het vlees was de Heer Jezus met hem verwant, maar hoe getuigde hij van Die Jezus: **"Wien ik niet waardig ben, dat ik Zijn schoenriem zou ontbinden."** (Joh. 1:27). Toen de Heer Jezus optrad, kwamen er veel meer tot Hem om gedoopt te worden dan tot Johannes. Zijn aanhangers werden afgunstig en kwamen tot hem met de tijding: **"Rabbi, Die met u was over de Jordaan, Welke gij getuigenis gaaft, Die doopt en zij komen allen, tot Hem."** (Joh. 3:26).

En wat antwoordde Johannes? Was hij gekrenkt, nu hij op de achtergrond geraakte? Geenszins! Als de vriend des Bruidegoms kon hij zich verheugen en daar klonk het prachtige woord uit zijn mond: **"Hij moet wassen, maar ik minder worden."** (Joh. 3:30). Onverschrokken had hij koning Herodes berispt over zijn ongeoorloofde verhouding tot de vrouw van zijn broeder. Zijn eerlijk getuigenis bracht hem in de gevangenis, wat bij hem, zouden we zeggen, een geestelijke depressie veroorzaakte. Hij begon te twifelen of Hij, van Wie hij zo vurig getuigd had, wel de verwachte Messias was: **"Zijt Gij Degene, Die komen zou, of verwachten wij een anderen?"** (Luk. 7:19). Het tragische, dat in deze vraag schuilt, is ontroerend. Want is er iets vreselijker denkbaar, dan dat men, aan het eind van een leven, dat alleen opoffering geweest is, tot de ontdekking komt dat men zich vergist heeft?

Het antwoord, dat de Heiland aan Johannes laat overbrengen, bevat geen enkel verwijt, maar toont dat al wat de Christus deed, vervulling was van de profetieën die van Zijn werk getuigden. En het slot der boodschap was het gewichtige woord: "En aan de armen wordt het Evangelie verkondigd!" (Luk. 7:22).

En als de vrienden van Johannes vertrokken zijn, spreekt de Heer schone woorden over de getrouwe getuige, van wien Hij zelfs zegt, dat nooit groter mens uit vrouwen geboren is, dan Johannes de Doper. Dit woord des Heren toont toch zeker wel, wat voor een uitzonderlijke Godsgetuige deze man is geweest.

Onze tekst zegt, dat hij een mens was van God gezonden, om van het Licht te getuigen, opdat zij allen door hem geloven zouden. En daar hij zulk een voortreffelijke getuige was, wordt er bijgevoegd, om elke verkeerde gedachte te vermijden: **"Hij was het Licht niet."** (Joh. 1:8). Wél was hij naar het woord des Heren een brandende lamp, in welker schijnsel het volk zich een wijle had mogen verheugen, maar het licht was Johannes niet: **"Dit was het waarachtige Licht, Hetwelk verlicht een iegelijk mens, komende in de wereld."** (Joh. 1:9).

Deze zinsbouw zou verwarring kunnen stichten, alsof "komende in de wereld" op de mensen zou zien. Maar de zin is deze: "Het waarachtige Licht, dat ieder mens verlicht, was komende in de wereld." Welk een troost ligt er in dit woord! Het Licht verlicht alle mensen. Niemand wordt uitgesloten. Alleen jammer, dat zo velen zich van dat Licht afwenden! Hoewel de wereld door Hem geworden is, wil men Hem niet aannemen als het Woord Gods. En daarop volgt het treurige woord: **"Hij is gekomen tot het Zijne, en de Zijne hebben Hem niet aangenomen."** (Joh. 1:11). Nee, de overgrote meerderheid verwierp de Gezondene des Vaders. Maar de weinigen, die Hem aangenomen hebben, heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, hen, die in Zijn Naam geloven en

gedoopt zijn in de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Kinderen Gods te zijn is toch zeker het hoogste dat een mens verlangen kan:

"En indien wij kinderen zijn, zo zijn wij ook erfgenamen, erfgenamen van God, en medeërfgenen van Christus." (Rom. 8:17a).

Paulus gebruikt hier een beeld uit het dagelijks leven. Wie een schatrijke vader heeft, heeft als erfgenaam rijkdom te verwachten. En welk een Vader is God! Onmetelijk rijk in alle opzichten.

Ons wacht dus een heerlijk lot, daar we door Christus macht verkregen hebben, ons zodanig te noemen. Ludwig Albrecht vertaalt: "Hij heeft hun, die in Hem geloven, het VOORRECHT geschonken, om kinderen Gods te zijn." Hier zien we het grote onderscheid tussen de heraut en de Koning! De eerste kon slechts oproepen tot bekering en moest dan het verdere overlaten aan Hem, Die de bekeerden macht gaf om kinderen Gods te worden, nadat de boetprofeet de weg gebaad had.

Het verkrijgen van het kindschap is een wonder. Zij die tot geloof komen, zijn niet uit den bloede, noch uit de wil des vlezes, noch uit de wil des mans, maar uit God geboren. Hier wordt dus wel heel duidelijk alle menselijke medewerking uitgesloten. Het gaat alles van God uit.

De Adventstijd is daarom zulk een schone tijd, daar we ons dan in het bijzonder bezig houden met de wet, die God in Zijn onnaspeurlijke wijsheid en liefde bepaald heeft, om de gevallen mensheid weer tot Hem te brengen. Het is wel een zeer wonderlijke weg, die we te volgen hebben, willen we het kingschap Gods verkrijgen. Het prediken van het komende Godsrijk bracht Johannes de dood. De verzoening met God ging ten koste van het leven van de Heiland. Ons kingschap gaat gepaard met lijden, want, aldus schrijft Paulus, wanneer hij het hierboven aangehaalde woord aangaande onze staat als erfgenamen heeft geschreven: **"Zo wij anders met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden."** (Rom. 8:17b).

Hier staat het verstand stil, kinderlijk aanvaarden van de weg Gods kan alleen de vrede brengen, die het ware kingschap met zich voert. Het is die vrede, waarvan de Schrift zegt dat hij ieder

verstand te boven gaat. Dat lijden is niet alleen lichamelijk lijden. Het is ook het doorstaan van veel geestelijk leed, zoals Johannes in de kerker moest verwerken. En wie heeft als kind Gods niet zijn leed, dat op allerlei wijze tot ons komt?

Reeds Job klaagde, dat elk mens zijn strijd op aarde had. Maar, dit is zeker: door de genade Gods kan elk leed gedragen worden, wanneer we zien op Christus. Paulus schrijft in 2 Timótheüs 2 vers 11 en 12: **"Dit is een getrouw woord; want indien wij met Hem gestorven zijn, zo zullen wij ook met Hem leven; Indien wij verdragen, wij zullen ook met Hem heersen; indien wij Hem verloochenen, Hij zal ons ook verloochenen; Indien wij ontrouw zijn, Hij blijft getrouw; Hij kan Zichzelf niet verloochenen."**

We willen ten slotte nog een heel andere vertaling geven van vers 13: **"Hij, (dat is Christus) was niet**

voortgebracht uit menselijk bloed, ook niet uit vleselijke aandrift, ook niet uit de wil des mans, maar veeleer door de werkzaamheid Gods."

Deze, vertaling berust op een handschrift, dat reeds bij Ireneus en Tertullianus (kerkvaders) voorkomt. In allerlei geschriften, die in het Morgenland (Klein-Azië) van de 2e tot de 4e eeuw in omloop waren, wordt er op gezinspeeld. Het Evangelie van Johannes zou zich op deze wijze onomwonden uitspreken over de wonderbare geboorte des Heren uit Maria, zoals Matthéüs en Lukas dat uitvoerig doen.

Laten wij, als Apostolische kinderen Gods, er immer naar jagen, daar we immers de geestelijke Johannes de Doper vormen, die als heraut de komst van de Heer Jezus aankondigen moeten, zodanig te leven en te getuigen, dat de komende Koning ook van ons zal kunnen zeggen: een schijnende lamp, in welks Licht velen zich konden verblijden. Amen.

Aankondiging Maran-athadag 2025

Op zaterdag 1 maart 2025 zullen wij D.V. weer een Maran-athadag houden.

Op deze dag willen wij samen overdenken en bespreken "Wat is ons Getuigenis" en hoe wij het zouden kunnen (moeten) verkondigen, zowel persoonlijk als gemeentelijk.

Het onderwerp van deze dag is: **"Ons Getuigenis"**.

De Maran-athadag zal gehouden worden in:
Kerkelijk Zalencentrum Rehoboth
Driehoek 11, 6711 DH, Ede

De Maran-athadag vangt aan om 10.00 uur en het Kerkelijk centrum is open vanaf 9.00 uur. De gemeenteleden worden vanaf dat moment verwelkomd met een kopje koffie of thee. Aan het einde van de dag zal er een besloten Eredienst worden gehouden. De dag eindigt rond 16.15 uur.

De Maran-athadag is alleen toegankelijk voor de leden van de Hersteld Apostolische Zendingkerk. Wij vragen u om de datum alvast in uw agenda te zetten zodat u en/of uw kinderen geen andere afspraken hebben op deze voor ons zo belangrijke dag.

De erediensten worden op zondag gehouden te:

Amersfoort	Banckertstraat 3 de even maanden om 10:00 uur de oneven maanden om 17:00 uur	10.00 en 17.00 uur
Amsterdam	Burg. Röellstraat 199	10.30 en 17.00 uur
Arnhem en Wageningen	'Uitzichtkerk', Zaslaan 22 Arnhem	10.00 en 17.00 uur
's- Gravenhage	Willemstraat 69	10.00 uur en de tweede en laatste zondag van de maand om 17:00 uur